
PIERWSZE CZYTANIE 2 Krn 36, 14-16. 19-23 Gniew i miłosierdzie Boże
Czytanie z Drugiej Księgi Kronik

Wszyscy naczelnicy Judy, kapłani i lud, mnożyli nieprawości, naśladowując wszelkie obrzydliwości narodów pogańskich i bezczeszcząc świątynię, którą Pan poświęcił w Jerozolimie. Bóg ich ojców, Pan, bez wytchnienia wysyłał do nich swoich posłańców, albowiem litował się nad swym ludem i nad swym mieszkaniem. Oni jednak szydzili z Bożych wysłanników, lekceważyli ich słowa i wyśmiewali się z Jego proroków, aż wzmógł się gniew Pana na Jego naród do tego stopnia, iż nie było ocalenia. Spalili też Chaldejczycy świątynię Bożą i zburzyli mury Jerozolimy, wszystkie jej pałace spalili ogniem i wzięli się do zniszczenia wszystkich kosztownych sprzętów. Ocalałą spod miecza resztę król uprowadził do Babilonu i stali się niewolnikami jego i jego synów, aż do nadejścia panowania perskiego. I tak się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza: «Dokąd kraj nie wywiąże się ze swych szabatów, będzie leżał odłogiem przez cały czas swego zniszczenia, to jest przez siedemdziesiąt lat». Aby się spełniło słowo Pana z ust Jeremiasza, pobudził Pan ducha Cyrusa, króla perskiego, w pierwszym roku jego panowania, tak iż obwieścił on również na piśmie w całym państwie swoim, co następuje: «Tak mówi Cyrus, król perski: Wszystkie państwa ziemi dał mi Pan, Bóg niebios. I On mi rozkazał zbudować Mu dom w Jerozolimie, w Judzie. Jeśli z całego ludu Jego jest między wami jeszcze ktoś, to niech Bóg jego będzie z nim; a niech idzie!» **Oto Słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY Ps 137 (136), 1-2. 3. 4-5. 6

Refren: Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Nad rzekami Babilonu siedzieliśmy i płakali *
wspominając Syjon.

Na topolach tamtej krainy *
zawiesiliśmy nasze harfy.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Bo ci, którzy nas uprowadzili, *
żądali od nas pieśni.

Nasi gnębiciele żądali pieśni radosnej: *
«Zaśpiewajcie nam którąś z pieśni syjońskich».

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską *
w obcej krainie?

Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie, *
niech uschnie moja prawica.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

Niech mi język przyschnie do gardła, *

jeśli nie będę o tobie pamiętał,

Jeśli nie wyniosę Jeruzalem *

ponad wszystką swą radość.

Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

DRUGIE CZYTANIE Ef 2, 4-10 Umarli wskutek grzechu zostaliśmy zbawieni przez Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia: Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni! Razem też wskrzesił nas i razem posadził na wyżynach niebieskich, w Chrystusie Jezusie, aby w nadchodzących wiekach przemożne bogactwa Jego łaski wykazać na przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie. Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest to dar Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili. **Oto słowo Boże.**

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ J 3, 16

Chwała Tobie, Królu Wieków

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego;

każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Chwała Tobie, Królu Wieków

EWANGELIA J 3, 14-21 Bóg posłał swego Syna, aby świat został zbawiony

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jezus powiedział do Nikodema: «Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu». **Oto słowo Pańskie.**

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>